

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2018. gada 1. oktobrī
(OR. en)

12617/18

**Starpiestāžu lieta:
2018/0334 (NLE)**

**FISC 382
ECOFIN 853**

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2018. gada 20. septembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2018) 652 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 16. un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2018) 652 *final*.

Pielikumā: COM(2018) 652 *final*

Briselē, 20.9.2018
COM(2018) 652 final

2018/0334 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 16. un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ("PVN direktīva") Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest īpašus pasākumus, atkāpjoties no minētās direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Vēstulē, kas 2018. gada 27. aprīlī reģistrēta Komisijā, Apvienotā Karaliste lūdza atļauju turpināt piemērot pasākumu, atkāpjoties no PVN direktīvas 16. un 168. panta. Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2018. gada 11. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Apvienotās Karalistes pieprasījumu. Ar 2018. gada 12. jūnija vēstuli Komisija paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu pieprasījuma izvērtēšanai.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

PVN direktīvas 168. pantā noteikts, ka nodokļu maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams par pirkumiem, kurus izmanto ar nodokli apliekamiem darījumiem. Tās pašas direktīvas 16. pantā ir prasība par to, ka nodokļa maksātājam ir jāuzskata par preču piegādi par atlīdzību tādu preču lietošana savām vai sava personāla privātajām vajadzībām, kuras ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, ja PVN par attiecīgajām precēm vai to sastāvdaļām ir bijis pilnībā vai daļēji atskaitāms. Šāda sistēma ļauj atgūt sākotnēji atskaitīto PVN, kas saistīts ar lietošanu privātajām vajadzībām.

Attiecībā uz uzņēmuma automašīnām, ko daļēji lieto privātajām vajadzībām (kas nav saimnieciskā darbība), bieži vien ir grūti aprēķināt un aplikt ar nodokli izdevumus par lietošanu privātajām vajadzībām saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

Šajā sakarā Apvienotā Karaliste ir ieviesusi īpašu vienotas likmes nodokļa režīmu par lietošanu privātajām vajadzībām, kas atļauts ar Padomes 1986. gada 21. jūlija Lēmumu 86/356/EEK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot vienotas likmes pasākumus attiecībā uz neatskaitāmo pievienotās vērtības nodokli, ko aprēķina par degvielas izdevumiem uzņēmumu automašīnām¹, pamatojoties uz automašīnas dzinēja jaudu un degvielas veidu.

Šī sākotnējā atkāpe tika atcelta un aizstāta ar Padomes 2006. gada 25. septembra Lēmumu 2006/659/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 5. panta 6. punkta un 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta Direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem², ieviešot vienotas likmes nodokli par lietošanu privātajām vajadzībām, pamatojoties uz transportlīdzekļu CO₂ emisiju novērtējumu. Minētais Padomes Lēmums savukārt tika aizstāts ar Padomes 2015. gada 17. novembra Īstenošanas Lēmumu (ES) 2015/2109³, kurš ir spēkā līdz 2018. gada 31. decembrim.

Šīs shēmas pamatā ir fakts, ka pastāv tieša saistība starp emisijām un degvielas patēriņu, jo lielākas emisijas atbilst lielākam degvielas patēriņam. Pamatojoties uz šiem emisiju novērtējumiem, aprēķina degvielas patēriņu uz vienu kilometru, to kombinē ar vidējo nobraukumu privātām vajadzībām, ko nosaka, pamatojoties uz tiešo nodokļu datiem un autotransporta degvielas mazumtirdzniecības cenu. Tā iegūst privātā lietojuma maksu, kas

¹ OV L 212, 2.8.1986, 35. lpp.

² OV L 272, 3.10.2006., 15. lpp.

³ OV L 305, 21.11.2015., 49.-50. lpp.

atbilst PVN apjomam, kas jāmaksā par transportlīdzekļa izmantošanu privātām vajadzībām. Sistēma nodokļa maksātājiem ir fakultatīva, un tie var izvēlēties neatgūt PVN par savu degvielu.

Kā noteikts Lēmuma (ES) 2015/2109 4. pantā, Apvienotā Karaliste iesniedza Komisijai ziņojumu par atkāpes pasākuma darbību. Apvienotā Karaliste uzskata, ka šī sistēma ir bijusi pareiza un ir ļāvusi gan uzņēmumiem, gan nodokļu administrācijai ievērojami vienkāršot darbu. Apvienotā Karaliste arī apgalvo, ka tā sniedz nodokļu maksātājiem juridisko noteiktību, nodrošinot vienkāršotu metodi, ko var izmantot, lai ņemtu vērā PVN par degvielas lietošanu privātām vajadzībām.

Tādējādi Apvienotā Karaliste ir pieprasījusi atļauju turpināt atkāpes piemērošanu līdz 2020. gada 31. decembrim.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

PVN direktīvas 176. pantā noteikts, ka Padome lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Līdz tam dalībvalstīm atļauts saglabāt izņēmumus, kas bija spēkā 1979. gada 1. janvārī. Tādējādi ir vairāki “*status quo*” noteikumi, kuri ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz vieglajiem automobiļiem.

Neatkarīgi no iepriekšējām iniciatīvām, lai paredzētu noteikumus par to, uz kurām izdevumu kategorijām var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu⁴, šāda atkāpe ir piemērota, kamēr tiek gaidīta šo noteikumu saskaņošana ES līmenī.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Vadoties pēc PVN direktīvas noteikuma, kurš ir šā priekšlikuma pamatā, priekšlikums ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tāpēc subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās pieprasījuma, un tas neuzliek nekādus pienākumus.

Ņemot vērā atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar vēlamo mērķi, t. i., vienkāršot PVN iekasēšanu. Tas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai vienkāršotu PVN iekasēšanu kādā konkrētā nozarē.

Minētās sistēmas izmantošana nodokļa maksātājiem joprojām ir fakultatīva.

- **Instrumenta izvēle**

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Turklāt Padomes lēmums ir vispiemērotākais juridiskais instruments, jo to var adresēt atsevišķām dalībvalstīm.

⁴ COM (2004) 728 *final* — Priekšlikums Padomes direktīvai ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības (OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.), atcelts 2014. gada 21. maijā (OV C 153, 21.5.2014., 3. lpp.).

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šā priekšlikuma pamatā ir Apvienotās Karalistes pieprasījums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Ierosinātā lēmuma mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanu saistībā ar uzņēmuma automašīnām, ko daļēji lieto mērķiem, kas nav saimnieciskā darbība, un tam tādējādi ir iespējama pozitīva ietekme.

Nodokļa maksātājiem, kuri izvēlas izmantot šo sistēmu, samazinās administratīvais slogs un atbilstības izmaksas, jo tiem nav vajadzības veikt katras uzņēmuma automašīnas sīku nobraukuma uzskaiti PVN vajadzībām. Šādas uzskaites prasības var būt laikietilpīgas un nereti rada ievērojamu administratīvo slogu dēļ relatīvi neliela nodokļa. Vienkāršošanas metode samazina slogu arī nodokļu iestādēm, kurām citādi būtu jāpārbauda daudzās atsevišķās situācijas.

Tomēr šī ietekme jebkurā gadījumā būs neliela, jo ierobežots ir gan atkāpes piemērošanas laiks, gan joma.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula; automātisks termiņš, kas ir noteikts līdz 2020. gada 31. decembrim.

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 16. un 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Lēmumu 2006/659/EK² Apvienotajai Karalistei tika atļauts veikt īpašus vienkāršošanas pasākumus, lai, pamatojoties uz vienotu likmi, noteiktu pievienotās vērtības nodokļa (PVN) neatskaitāmo daļu, kas attiecas uz degvielas izdevumiem saimnieciskajai darbībai paredzētām uzņēmumu automašīnām, kuras izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai. Sistēma, kas nodokļa maksātājiem ir fakultatīva, pamatojas uz automašīnas oglekļa dioksīda (CO₂) emisiju līmeņa, jo pastāv tieša saistība starp emisijām un degvielas patēriņu, un tādējādi – ar degvielas izdevumiem.
- (2) Padomes Lēmums 2006/659/EK tika aizstāts ar Padomes Īstenošanas Lēmumu (ES) 2015/2109³, kura termiņš beigsies 2018. gada 31. decembrī.
- (3) Vēstulē, kas 2018. gada 27. aprīlī reģistrēta Komisijā, Apvienotā Karaliste lūdza atļauju turpināt piemērot pasākumu līdz 2020. gada 31. decembrim.
- (4) Komisija 2018. gada 11. jūnija vēstulē pārsūtīja Apvienotās Karalistes pieprasījumu citām dalībvalstīm. Komisija 2018. gada 12. jūnija vēstulē paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga pieprasījuma izvērtēšanai.
- (5) Kā noteikts Īstenošanas Lēmuma (ES) 2015/2109 4. pantā, Apvienotā Karaliste iesniedza ziņojumu par īpašā pasākuma darbību. Apvienotā Karaliste uzskata, ka šis režīms gan nodokļa maksātājiem, gan nodokļu administrācijai ir ļāvis efektīvi vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru attiecībā uz degvielas izdevumiem uzņēmumu automašīnām.
- (6) Tādēļ ir lietderīgi atļaut Apvienotajai Karalistei pasākumu piemērot līdz 2020. gada 31. decembrim. Tomēr jānorāda, ka Apvienotā Karaliste 2017. gada 29. martā

¹ [OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.](#)

² Padomes Lēmums 2006/659/EK (2006. gada 25. septembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 5. panta 6. punkta un 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkta Direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par aproģizjuma nodokļiem (OV L 272, 3.10.2006., 15. lpp.).

³ Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2015/2109 (2015. gada 17. novembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 168.a panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 305, 21.11.2015., 49. lpp.).

paziņoja par savu nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 50. pantu, kas nozīmē, ka, ja vien ratificētais Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes izstāšanās nolīgums nenosaka citu datumu, visi Savienības primārie un sekundārie tiesību akti Apvienotajai Karalistei vairs nebūs piemērojami no 2019. gada 30. marta plkst. 00:00 (Viduseiropas laiks) (“izstāšanās datums”). Šādā gadījumā šis lēmums arī vairs nebūs spēkā.

(7) Atkāpei nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN,
IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 16. un 168. panta, no 2019. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim Apvienotajai Karalistei ir atļauts, pamatojoties uz vienotu likmi, noteikt pievienotās vērtības nodokļa daļu, kas attiecas uz degvielas izdevumiem, kuri radušies, uzņēmumu automašīnas lietojot privātajām vajadzībām.

2. pants

Lēmuma 1. pantā minēto nodokļa daļu izsaka fiksētās summās, kas noteiktas, pamatojoties uz transportlīdzekļa tipa CO₂ emisiju līmeni, kurš atspoguļo degvielas patēriņu. Apvienotā Karaliste katru gadu koriģē šīs fiksētās summas, lai atspoguļotu izmaiņas degvielas vidējās izmaksās.

3. pants

Ar šo lēmumu izveidotā sistēma nodokļa maksātājiem ir fakultatīva.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*